

ที่ รง ๐๔๐๑/ ๑๒๕๖

เรียน อธิบดี

ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
ที่ รง ๐๒๐๔.๔/ว๓๖๖ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งเรื่อง
ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ... มาเพื่อให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานและหน่วยงานในสังกัด
ทราบเป็นการประสานงาน นั้น

สำนักงานเลขานุการกรมพิจารณาแล้วเห็นควร
มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. มอบหมายสำนักพัฒนาผู้ฝึกและเทคโนโลยีการฝึก,
สำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน ,กองแผนงาน
และสารสนเทศ เพื่อทราบและรวบรวมไว้เป็นข้อมูลเพื่อ
ใช้ประโยชน์

๒. แจ้งเวียนทุกหน่วยงานเพื่อทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายอนุรักษ์ อุโฆษกิจ)

เลขานุการกรม

๕ มี.ค. ๒๕๕๙

(นายอนุรักษ์ อุโฆษกิจ)

เลขานุการกรม

๕ มี.ค. ๒๕๕๙

ที่ รง ๐๔๐๑/ว ๑๕๓๙

เรียน รองอธิบดี หัวหน้าผู้ตรวจราชการกรม ผู้ตรวจราชการกรม
ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการกลุ่ม
ผู้อำนวยการกลุ่ม ผู้อำนวยการสำนักงาน
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค
ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานกรุงเทพมหานคร
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานนานาชาติเชียงใหม่
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรม-
ยานยนต์และชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับ
อุตสาหกรรมบริการสุขภาพ
ผู้อำนวยการศูนย์ข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

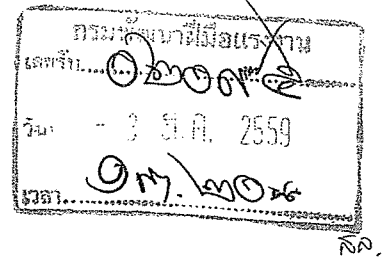
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้สามารถดาวน์โหลด
รายละเอียดได้ที่ www.dsd.go.th/secretary เอกสารดาวนโหลด
(หัวข้อเอกสารแจ้งเวียนทั่วไป)

เห็นชอบ

(นายกรีธา สฟโชค)

อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

10 มี.ค. 2559

ที่ รง ๐๒๐๔๔/ว ๓๖๖

ถึง กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

พร้อมนี้ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ขอส่งสำเนาหนังสือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ส) ๗๑๑๗ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มาเพื่อโปรดทราบ เป็นการประสานงาน

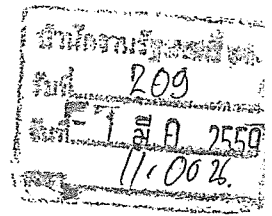
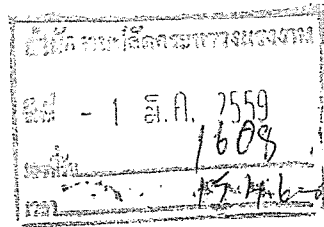

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

สำนักผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (ปคร.)

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๒ ๑๒๘๗

โทรสาร ๐ ๒๒๔๘ ๒๐๒๖

ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๗๑๑๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

ที่ 1917

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

วันที่ - 1 ส.ป. 2009

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๘๒๑๒
ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘

เวลา 16.12

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๑๙
ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา
กรมแรงงาน
รับที่ 413
วันที่ 1 ส.ป. ๙
เวลา 16.๒๙น.

ตามที่ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ไปเพื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรีต่อไปแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ไปเพื่อคณะกรรมการ
ประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรีต่อไปแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

Orn Um.

(นางสาวอ่อนฟ้า เวชชาชีวะ)

ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ รง 0102.1/0494

เรียน ปลัดกระทรวงแรงงาน

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๙ (กระทรวง)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (ททท/สท/ด)

เพื่อโปรดแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบทราบด้วย

จะเป็นพระคุณยิ่ง ทั้งนี้ ได้นำเรียน รว.รง.ทราบแล้ว

พอมคุณโอภาส
ท้าวบวร วัฒน พนมรสุตัญญาภณ
เพื่อทบทวนมติของคณะรัฐมนตรี

[Signature]
(นายสุรชัย บุญรอด)

นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี

[Signature]

ที่ นร ๐๙๐๕/๒๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๘๒๑๙
ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(๒) บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(๓) ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวที่ตรวจพิจารณาแล้ว และแผ่นบันทึกข้อมูล จำนวน ๑ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) (๒) และ (๓) และหากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบกับผลการพิจารณา เอกสารตาม (๒) และ (๓) จะเป็นเอกสารที่ต้องจัดส่งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป สำหรับหนังสือยืนยันให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวนี้ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะได้เสนอมายังสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีโดยตรงภายในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศทัต โตตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายการพาณิชย์และอุตสาหกรรม
ฝ่ายกฎหมายการค้าและอุตสาหกรรม
โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖ - ๙ ต่อ ๑๖๗๐ (นางสาวนุชนาถา)
โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๕๑๖๔
www.krisdika.go.th
www.lawreform.go.th

ผู้แทนถูกต้อง

(นายธีระวัฒน์ ไชยพิมพ์)
นิติกร สำนักนิติธรรม

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๒๘๒๑๙ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมการท่องเที่ยว) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอ

๑.๑ ปรับปรุงบทนิยามคำว่า “ธุรกิจนำเที่ยว” รวมทั้งแก้ไขชื่อหน่วยงานและตำแหน่งให้สอดคล้องเป็นปัจจุบันตามพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ มาตรา ๗ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕)

๑.๒ ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ โดยเพิ่มผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และผู้แทนกระทรวงพาณิชย์เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

๑.๓ แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว และผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๕๐)

๑.๔ แก้ไขเพิ่มเติมหลักประกันที่สามารถนำมาวางเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

๑.๕ กำหนดให้การประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องมีใบอนุญาตสำหรับสาขา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)

๑.๖ กำหนดหลักเกณฑ์การเข้าร่วมงานส่งเสริมการขายรายการนำเที่ยวของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว และความรับผิดชอบของผู้จัดงานส่งเสริมการขายรายการนำเที่ยว (เพิ่มมาตรา ๒๓/๑)

๑.๗ กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจนำเที่ยว โดยให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องมีมัดคฤเทศก์ในการนำเที่ยวทุกครั้งและเพิ่มกรณีที่ห้ามจัดนำเที่ยวในราคาต่ำกว่าต้นทุน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๓)

๑.๘ เพิ่มเหตุการณ์คืนเงินค่าบริการแก่นักท่องเที่ยว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘)

๑.๙ กำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลงทันที เมื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่ชำระค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มภายในระยะเวลาที่กำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖)

๑.๑๐ กำหนดให้หลักประกันตกเป็นของกองทุนภายหลังจากใบอนุญาตสิ้นสุด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

๑.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมเหตุพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖)

๑.๑๒ แก้ไขอายุใบอนุญาตเป็นมัดคฤเทศก์ให้เหลือเพียงสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖)

๑.๑๓ แก้ไขให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัดคฤเทศก์ โดยไม่ต้องให้นายทะเบียนมอบหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๖)

๑.๑๔ เพิ่มบทกำหนดโทษกรณีการประกอบธุรกิจนำเที่ยวผิดประเภทกรณีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่จัดให้มีการประกันอุบัติเหตุแก่นักท่องเที่ยว และกรณีการทำหน้าที่มัดคฤเทศก์ในพื้นที่ที่ไม่ได้รับอนุญาต รวมทั้งยกเลิกบทกำหนดโทษกรณีกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคลต้องรับผิดชอบในการกระทำของนิติบุคคล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๖ และยกเลิกมาตรา ๘๕)

๑.๑๕ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับกฎลำดับรองที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

๑.๑๖ แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ โดยเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมและส่งเสริมการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัดคฤเทศก์ ให้มีมาตรฐานและอยู่ในการควบคุมของภาครัฐ ซึ่งจะเป็นการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยการอำนวยความสะดวกสำหรับประชาชนและนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ การควบคุมคุณภาพบริการและมาตรฐานจัดเป็นเรื่องจำเป็น

๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

(๑) เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ เนื่องจากการปรับปรุงพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัดคฤเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จะเป็นการกำหนดกลไกในการควบคุมและส่งเสริมธุรกิจนำเที่ยวและมัดคฤเทศก์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยสร้างมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและส่งเสริมมาตรฐานมัดคฤเทศก์ในระดับสากล สร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศต่อไป

(๒) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาควรพิจารณาความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการรวบรวมกองทุนกำหนดกรอบการชดเชยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวภายใต้พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมถึงเร่งการจัดทำแผนพัฒนาการดำเนินงานให้แล้วเสร็จในคราวเดียวกัน โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดมาตรฐานการประกอบอาชีพธุรกิจการท่องเที่ยว มาตรฐานเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นการสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นด้านการท่องเที่ยว และการมีมาตรการในการช่วยเหลือเยียวยานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม อันจะนำไปสู่เป้าหมายรายได้จากการท่องเที่ยว

(๓) ควรพิจารณาเร่งรัดการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการในธุรกิจท่องเที่ยวโดยการเร่งพัฒนาศักยภาพด้านการบริหาร ทักษะการให้บริการ ทักษะด้านภาษา ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยจัดทำแผนการดำเนินงานทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาว จัดทำหลักสูตรมัคคุเทศก์ให้มีคุณภาพ รวมถึงเร่งผลิตมัคคุเทศก์ให้มีคุณภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาให้กับมัคคุเทศก์และบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความรู้และสร้างภาพลักษณ์และทัศนคติที่ดีของประเทศไทยสู่นักท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการบ่งชี้ความรู้ด้านวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวแต่ละชาติ เพื่อสร้างเสริมการให้บริการที่มีคุณภาพและสร้างความประทับใจนักท่องเที่ยว อันจะนำไปสู่การจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้น

๒.๓ สำนักงาน ก.พ.ร. เห็นด้วยในหลักการร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการควบคุมและส่งเสริมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และเป็นการยกระดับมาตรฐานคุณภาพของธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ของไทย สำหรับรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้กำหนดมาตรการในการควบคุมและส่งเสริมการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้มีมาตรฐาน โดยให้อำนาจคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ออกระเบียบมาตรฐานในการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เพื่อควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานสากล รวมทั้งคุ้มครองนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการธุรกิจนำเที่ยวที่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้ได้รับการเยียวยาจากความเสียหายกรณีไม่ปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้

๒.๔ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เห็นชอบในหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ โดยเห็นว่า การตราพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวจะเป็นกลไกให้การบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ตลอดจนการกำกับคุ้มครองนักท่องเที่ยวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น อันจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งผลดีต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวไทยในภาพรวม

๒.๕ กระทรวงพาณิชย์ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้การควบคุมและส่งเสริมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒.๖ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

๒.๗ กระทรวงการคลัง เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฯ ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอ โดยเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้ปรับปรุงพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งจะมีส่วนช่วยควบคุมและส่งเสริมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อภาพลักษณ์ที่ดีต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวถือว่าเป็นอุตสาหกรรมหลักที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศ

๒.๘ กระทรวงศึกษาธิการ เห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติฯ ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอ เพื่อให้การควบคุม ส่งเสริม และพัฒนาธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์มีมาตรฐานในระดับสากล รองรับการแข่งขันเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นการคุ้มครองนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยกระทรวงศึกษาธิการพร้อมสนับสนุนการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณสมบัติและมีคุณภาพตรงตามความต้องการของธุรกิจท่องเที่ยว การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนสาขาการท่องเที่ยว รวมทั้งสาขาการดำเนินงานและการจัดการธุรกิจนำเที่ยวและสาขามัคคุเทศก์ ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา หรือการปรับปรุงหลักสูตรและรักษาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้มีมาตรฐานเทียบเคียงกันได้ ทั้งในระดับชาติและระดับสากลสอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

๒.๙ กระทรวงมหาดไทย เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ เนื่องจากเป็นการปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน และแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่อาศัยช่องว่างทางกฎหมาย ซึ่งจะเป็นการยกระดับการบริการนำเที่ยวของผู้ประกอบการและมัคคุเทศก์สู่มาตรฐานสากลต่อไป

๒.๑๐ กระทรวงแรงงาน พิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การควบคุมและส่งเสริมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นการยกระดับมาตรฐานคุณภาพของธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ของไทย เพื่อรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในประเด็นของการปรับปรุงนิยามคำว่า “ธุรกิจนำเที่ยว” การแก้ไขชื่อหน่วยงานและตำแหน่งให้สอดคล้องเป็นปัจจุบัน เพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ยกเลิกคุณสมบัติของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กำหนดให้การประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องมีใบอนุญาตสาขาที่ชัดเจน กำหนดให้ผู้จัดงานส่งเสริมการขายรายการนำเที่ยวต้องร่วมรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยวในกรณีเกิดความเสียหาย กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจนำเที่ยวเพื่อควบคุม เพิ่มเติมเหตุแห่งการพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว แก้ไขอายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์เป็นสองปี เพิ่มเติมวัตถุประสงค์กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว แก้ไขการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับการปรับปรุงพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ ไม่มีประเด็นที่ขัดแย้งกับกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงแรงงานแต่อย่างใด

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วสรุปผลการพิจารณา ได้ดังนี้

๓.๑ บทนิยาม

ตัดการแก้ไขบทนิยามคำว่า “ธุรกิจนำเที่ยว” ที่ให้หมายความว่า “ธุรกิจเกี่ยวกับการนำนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวหรือเดินทางไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่น โดยจัดให้มีบริการหรือการอำนวยความสะดวกอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง อันได้แก่ สถานที่พัก อาหาร มัคคุเทศก์ หรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอ ออก เนื่องจากบทนิยามในปัจจุบันที่กำหนดให้ “ธุรกิจนำเที่ยว” หมายความว่า ธุรกิจเกี่ยวกับการนำนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวหรือเดินทางไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่น โดยจัดให้มีบริการหรือการอำนวยความสะดวกอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง อันได้แก่ สถานที่พัก อาหาร มัคคุเทศก์ หรือบริการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” นั้น มีวัตถุประสงค์หมายถึงเพียงธุรกิจเกี่ยวกับการนำนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยว หรือเดินทางไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ซึ่งมีความชัดเจนแล้ว โดยธุรกิจดังกล่าวจะจัดให้มีบริการอื่นที่จะเข้าข่ายเป็นธุรกิจนำเที่ยวก็ได้ ให้สามารถกำหนดเพิ่มเติมในกฎกระทรวงได้อยู่แล้วเพื่อความยืดหยุ่น แต่การแก้ไขตามร่างฯ ที่เสนอมายังทำให้ความหมายของธุรกิจนำเที่ยวกว้างมาก ซึ่งอาจไปกระทบกับการประกอบธุรกิจอื่นที่มีกฎหมายควบคุมอยู่แล้ว เช่น โรงแรม สมควรกำหนดขอบเขตของธุรกิจนำเที่ยวที่จะอยู่ภายใต้กฎหมายให้มีความชัดเจนตามบทนิยามในปัจจุบัน ซึ่งผู้แทนกรมการท่องเที่ยวเห็นด้วยกับการตัดบทนิยามดังกล่าวออก

นอกจากนี้ ได้ปรับปรุงแบบการแก้ไขมาตรา ๔ จากการแก้ไขทั้งมาตรา เป็นแก้ไขเฉพาะบทนิยามที่มีการเปลี่ยนแปลงเท่านั้น โดยได้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “สำนักงาน” และ “ผู้อำนวยการ” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “กรม” และ “อธิบดี” พร้อมทั้งแก้ไขบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ทั้งนี้ เป็นการแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓ (ร่างมาตรา ๓ ร่างมาตรา ๔ และร่างมาตรา ๕)

๓.๒ องค์ประกอบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

เนื่องจากการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เป็นเพียงการแก้ไขเฉพาะวรรคหนึ่งของมาตรา ๗ เท่านั้น จึงได้ปรับปรุงแบบการแก้ไขเป็นแก้ไขเพิ่มเติมเฉพาะวรรคหนึ่งของมาตรา ๗ และแก้ไขการเรียงลำดับองค์ประกอบคณะกรรมการฯ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (ร่างมาตรา ๖)

๓.๓ การประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(๑) การขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ได้เพิ่มการแก้ไขวรรคสองของมาตรา ๑๕ เพื่อกำหนดให้ชัดเจนว่า สามารถออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ อันเป็นการสอดคล้องกับปัจจุบันที่มีการกำหนดประเภทของใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวไว้ในกฎกระทรวงเป็น ๔ ประเภท ได้แก่ ประเภทเฉพาะพื้นที่ ประเภทในประเทศ ประเภทนำเที่ยวจากต่างประเทศ และประเภททั่วไป โดยให้การกำหนดประเภทใบอนุญาต รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับและการออกใบอนุญาตเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๗)

(๒) คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ได้ตัดการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ที่เป็นการกำหนดให้คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เนื่องจากการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ

ในการประกอบอาชีพของบุคคลซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญจึงควรระบุไว้อย่างชัดเจนในกฎหมายระดับพระราชบัญญัติเพื่อให้มีความชัดเจน จึงได้คงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามไว้ในพระราชบัญญัติตามเดิม

(๓) อายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ปัจจุบันไม่มีการกำหนดอายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวไว้ ใบอนุญาตดังกล่าวจึงสามารถใช้ได้ตลอดไป เพียงแต่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องมาชำระค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจนำเที่ยวทุกสองปี ตามมาตรา ๓๕ ที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวทุกสองปี และหากไม่ชำระภายในกำหนดให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือน และถ้าพ้นสามเดือนแล้วยังมิได้ชำระให้นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาตดังกล่าวจนกว่าจะชำระค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่ม และหากพ้นกำหนดหกเดือนแล้วผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตยังไม่ชำระค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มอีกให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวทำให้เกิดข้อขัดข้องในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่มาชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวทุกสองปี นายทะเบียนต้องพิจารณาสั่งพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตอีกครั้งหนึ่ง ผู้แทนกรมการท่องเที่ยวจึงเสนอว่า หากจะกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีอายุสองปี และเมื่อสิ้นอายุแล้วผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่มาขอต่ออายุใบอนุญาตได้หรือไม่ ซึ่งจะเป็นไปตามหลักการเดิมในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีการยกเลิกไปแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว จึงได้แก้ไขหลักการของใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้มีอายุ โดยให้กรมการท่องเที่ยวมีหนังสือแจ้งยืนยันความเห็นดังกล่าวมายังสำนักงานฯ ด้วย ซึ่งต่อมารกรมการท่องเที่ยวได้มีหนังสือแจ้งว่าไม่ขัดข้องในการเปลี่ยนหลักการเป็นให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีอายุตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) จึงได้แก้ไขบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตดังนี้

๑) เพิ่มมาตรา ๒๒/๑ กำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๑)

๒) ยกเลิกมาตรา ๓๕ การชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวทุกสองปี เนื่องจากได้เปลี่ยนหลักการเป็นให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องมาขอต่ออายุใบอนุญาตทุกสองปี และต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตอยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๑๗)

๓) เพิ่ม (๑/๑) ของมาตรา ๓๖ โดยกำหนดให้การไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๒๒/๑ เป็นเหตุให้ใบอนุญาตสิ้นสุดลงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๖๑ ซึ่งบัญญัติเหตุที่ทำให้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์สิ้นสุดลงไว้ในทำนองเดียวกัน (ร่างมาตรา ๑๘)

๔) แก้ไข (ง) ของ (๒) ของมาตรา ๑๖ แก้ไขมาตรา ๓๗ แก้ไข (ค) ของ (๒) ของมาตรา ๕๐ และแก้ไข (๔) ของมาตรา ๗๐ รวมทั้งยกเลิก (๓) ของมาตรา ๔๕ และยกเลิก (๒) ของมาตรา ๔๖ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนหลักการให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๘ ร่างมาตรา ๑๙ ร่างมาตรา ๒๓ ร่างมาตรา ๒๔

ร่างมาตรา ๒๗ และร่างมาตรา ๓๕) ทั้งนี้ ในการแก้ไขมาตรา ๓๗ ดังกล่าวได้แก้ไขให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่ดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยวก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลง โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง แทนบทบัญญัติเดิม ซึ่งกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่ดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยวต่อไปเท่าที่จำเป็น ซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลง เพื่อให้กรมการท่องเที่ยวสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ตลอดจนระยะเวลาเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและครอบคลุมนักท่องเที่ยวที่อาจได้รับผลกระทบจากกรณีดังกล่าวได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(๔) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา

เนื่องจากวัตถุประสงค์ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาประสงค์ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่จะตั้งสำนักงานสาขาต้องมาขอรับใบอนุญาตด้วย โดยได้เสนอแก้ไขมาตรา ๒๓ (ร่างมาตรา ๙ เดิม) และกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติด้วย นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) พิจารณาแล้ว เห็นว่า มาตรา ๒๓ เป็นเพียงมาตรากำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ต้องแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวไว้ ณ สถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเท่านั้น การบัญญัติให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่จะตั้งสำนักงานสาขาต้องมาขอรับใบอนุญาตจำเป็นต้องกำหนดเป็นมาตราเฉพาะและกำหนดกลไกให้ครบถ้วน จึงได้เพิ่มมาตรา ๒๒/๒ เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ประสงค์จะมีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาจากนายทะเบียน และกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขามีอายุและประเภทตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว โดยหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับและการออกใบอนุญาต การขอและการต่ออายุใบอนุญาต การขอรับและการออกใบแทนใบอนุญาต และการแจ้งเลิกสาขา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๑ (เพิ่มมาตรา ๒๒/๒))

นอกจากนี้ ได้แก้ไขวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๒ และเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๒๓ ซึ่งเป็นมาตราที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน (ร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๒)

(๕) การประกอบธุรกิจนำเที่ยวของทายาทกรณีและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตาย

ได้เพิ่มบทบัญญัติที่กำหนดให้ทายาทของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวนั้นสามารถประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ เพื่อให้ทายาทของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสามารถดำเนินธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้ทันที รวมทั้งยังสามารถดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยวเดิมต่อไปได้ เพียงแต่ทายาทนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด และมีหน้าที่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๑ (เพิ่มมาตรา ๒๒/๓))

(๖) ตัดร่างมาตรา ๑๐ เดิม (เพิ่มมาตรา ๒๓/๑) ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอออก เนื่องจากการกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่เข้าร่วมงานส่งเสริมการขายรายการนำเที่ยวต้องแจ้งการเข้าร่วมงานต่อนายทะเบียนนั้นอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมีคฤหัสถ์ตามมาตรา ๑๒ (๓) ที่สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ได้อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ ส่วนความในวรรคสองที่กำหนดให้ผู้จัดงานส่งเสริมการขายรายการนำเที่ยวต้องร่วมรับผิดชอบด้วยนั้น ยังไม่มีเหตุผลที่เพียงพอ เนื่องจากผู้จัดงานส่งเสริมการขายมิได้เป็นผู้กระทำผิดหรือก่อให้เกิดการกระทำผิด ประกอบกับการกำหนดไว้ดังกล่าวอาจส่งผลให้ไม่มีผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้จัดงานส่งเสริมการขายรายการนำเที่ยว

(๗) การแก้ไขรายละเอียดในการโฆษณาหรือชี้ชวนเกี่ยวกับรายการนำเที่ยว ในมาตรา ๒๖ ได้ปรับรูปแบบจากการแก้ไขมาตรา ๒๖ ทั้งมาตรา เป็นให้แก้ไขเฉพาะอนุมาตรา (๗) เนื่องจากมีการแก้ไขเพียงอนุมาตราเดียวเท่านั้น นอกจากนี้ ได้เพิ่ม (๙) การจัดให้มีการประกันภัย สำหรับอุบัติเหตุ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการทำประกันภัยของผู้ประกอบ ธุรกิจนำเที่ยวด้วย (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

(๘) ตัดร่างมาตรา ๑๒ เดิม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘) ออก เนื่องจากการแก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๒๘ โดยเพิ่มข้อความว่า “ทั้งนี้ โดยมีค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว หรือเหตุสุดวิสัย” ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอ จะก่อให้เกิดความสับสนและเป็นภาระแก่หน่วยงาน ในการพิสูจน์มากยิ่งขึ้น ประกอบกับบทบัญญัติในปัจจุบันมีความชัดเจนและเหมาะสมอยู่แล้ว

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ โดยแก้ไขความในวรรคหนึ่งจาก “จัดให้มีการ ประกันอุบัติเหตุ” เป็น “จัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุ” เพื่อให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น และได้เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๓๔ เพื่อกำหนดกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่จัดให้มีการ ประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวนั้นจะต้องรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ หรือผู้นำเที่ยวเช่นเดียวกับผู้รับประกันภัย (ร่างมาตรา ๑๖)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙ โดยให้คงหลักการตามบทบัญญัติในปัจจุบัน ที่กำหนดให้นายทะเบียนต้องแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมาขอรับหลักประกันคืนก่อน ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่มารับคืนภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง จึงให้หลักประกันตกเป็นของ กองทุน เนื่องจากมีความเหมาะสมและชัดเจนอยู่แล้ว และได้แก้ไขความในวรรคสองที่ว่า “ในกรณี เลิกประกอบกิจการ” เป็น “ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลง” เพื่อให้ครอบคลุมทุกกรณีที่ใบอนุญาต สิ้นสุดลงมิใช่เฉพาะกรณีเลิกประกอบกิจการ รวมทั้งได้แก้ไขความในมาตรา ๓๙ เพื่อให้กระชับ เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๒๐)

(๑๑) การพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ได้ตัดการเพิ่มเหตุพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวกรณีก่อให้เกิด ความเสียหายต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวอย่างร้ายแรงตามร่างฯ ที่กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬาเสนอออก เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นเหตุในการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว อยู่แล้วตามมาตรา ๔๖ (๔) และได้ปรับรูปแบบการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ จากแก้ไขทั้งมาตรา เป็นให้แก้ไขเฉพาะ (๒) เนื่องจากมีการแก้ไขเพียงอนุมาตราเดียว (ร่างมาตรา ๒๒)

๓.๕ มัคคุเทศก์

(๑) การขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

ได้เพิ่มการแก้ไขวรรคสองของมาตรา ๔๙ เพื่อกำหนดให้ชัดเจนว่า ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์สามารถออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทใบอนุญาตได้เพื่อให้สอดคล้องกับ ทางปฏิบัติในปัจจุบันที่มีการกำหนดประเภทของใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์อยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๒๕)

(๒) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

ได้แก้ไขโดยให้คงการบัญญัติคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามไว้ใน มาตรา ๕๐ เช่นเดิม เนื่องจากการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ในการประกอบอาชีพของบุคคลซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญและควรระบุไว้อย่างชัดเจนในกฎหมายระดับ พระราชบัญญัติเพื่อให้มีความชัดเจน

นอกจากนี้ ได้เพิ่มเติมคุณสมบัติของมัคคุเทศก์เพื่อให้ผู้ที่จะเป็นมัคคุเทศก์ ต้องมีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงตามที่ผู้แทนกรมการท่องเที่ยวเสนอ โดยเพิ่มเป็น (ง) ของ (๑) ของมาตรา ๕๐ กำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ต้องผ่านการทดสอบความรู้ความสามารถ ในการเป็นมัคคุเทศก์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง ประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๒๖) ทั้งนี้ ได้เพิ่มการแก้ไขมาตรา ๕๑ เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่ม คุณสมบัติ (ง) ของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ด้วย (ร่างมาตรา ๒๘)

(๓) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

ได้แก้ไขมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง โดยให้คงอายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ไว้ ๕ ปีเช่นเดิม เนื่องจากการแก้ไขอายุใบอนุญาตให้สั้นลงเหลือเพียง ๒ ปี ไม่เป็นการเอื้อต่อการประกอบ วิชาชีพเป็นมัคคุเทศก์ และได้กำหนดเพิ่มเติมเงื่อนไขในการมาขอต่ออายุใบอนุญาต โดยให้มัคคุเทศก์ ที่มาขอต่ออายุใบอนุญาตต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางประกาศกำหนด เพื่อให้เป็นไป ตามความประสงค์ของกรมการท่องเที่ยวที่ต้องการให้มีการทดสอบความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริม ให้ได้มัคคุเทศก์ที่มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างแท้จริง (ร่างมาตรา ๒๙)

(๔) บัตรประจำตัวมัคคุเทศก์

ได้ตัดการกำหนดค่าธรรมเนียมบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ตามร่างฯ ที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอออก และแก้ไขมาตรา ๕๗ โดยตัดเรื่องบัตรประจำตัว มัคคุเทศก์ออก เพื่อกำหนดให้ใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์แทนบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ โดยเห็นควรที่กรมการท่องเที่ยวจะออกแบบใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ในลักษณะและขนาดที่สามารถ ติดตัวได้ตลอดเวลาในลักษณะเดียวกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความใน พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เดิม ที่มีเพียงใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ เช่นเดียวกัน (ร่างมาตรา ๓๐) ทั้งนี้ ได้แก้ไขมาตรา ๘๘ เพื่อให้สอดคล้องกันด้วยแล้ว (ร่างมาตรา ๔๓)

๓.๕ ผู้นำเที่ยว

(๑) การขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว

ได้แก้ไขมาตรา ๖๔ โดยตัดวรรคสามของมาตราดังกล่าวออก เพื่อกำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะเป็นผู้นำเที่ยวต้องมาขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวทุกกรณีโดยไม่มีข้อยกเว้น ให้แก่มัคคุเทศก์ตามกฎหมายปัจจุบัน เนื่องจากปัจจุบันการดำเนินการของกรมการท่องเที่ยวในการ ออกบัตรผู้นำเที่ยวให้กับมัคคุเทศก์ที่มาแจ้งกับกรมการท่องเที่ยวนั้นมีลักษณะเช่นเดียวกับการขอขึ้น ทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว จึงไม่จำเป็นต้องมีข้อยกเว้นสำหรับผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ที่ประสงค์จะปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวอีก (ร่างมาตรา ๓๑)

(๒) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว

เนื่องจากตามกฎหมายปัจจุบัน (มาตรา ๖๔ วรรคสอง) ได้กำหนดให้ คุณสมบัติของผู้นำเที่ยวเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะ ต้องห้ามเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคล จึงเห็นควรบัญญัติไว้ ให้ชัดเจนในพระราชบัญญัติ จึงได้ตัดวรรคสองของมาตรา ๖๔ ออก และเพิ่มมาตรา ๖๔/๑ เพื่อกำหนด คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวไว้ให้ชัดเจนในพระราชบัญญัติ (ร่าง มาตรา ๓๒ (เพิ่มมาตรา ๖๔/๑)) ทั้งนี้ ได้เพิ่มการแก้ไขมาตรา ๙๐ เพื่อให้สอดคล้องกันด้วยแล้ว (ร่าง มาตรา ๔๔)

(๓) หน้าที่ของผู้นำเที่ยว

ได้ตัดความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๕ ออก เนื่องจากวรรคหนึ่งเป็นการกำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ได้มีการบัญญัติไว้แล้วในมาตรา ๓๓ ในหมวด ๒ ธุรกิจนำเที่ยว (ร่างมาตรา ๓๓)

๓.๖ อำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

ได้แก้ไขมาตรา ๗๖ โดยยังคงหลักการตามกฎหมายปัจจุบันที่ให้นายทะเบียนต้องมอบอำนาจให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานการใช้อำนาจไปยังนายทะเบียน เพื่อให้นายทะเบียนสามารถตรวจสอบการดำเนินการได้ โดยได้ปรับปรุงแบบการแก้ไขเป็นให้แก้ไขเพิ่มเติมเฉพาะวรรคสองของมาตรา ๗๖ เท่านั้น (ร่างมาตรา ๓๘)

๓.๗ บทกำหนดโทษ

(๑) ตัดร่างมาตรา ๒๘ เดิม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๐) และร่างมาตรา ๓๐ เดิม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๖) ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอออก เนื่องจากเป็นการเพิ่มบทกำหนดโทษกรณีประกอบธุรกิจนำเที่ยวผิดประเภท และกรณีมีัคคุเทศก์ทำหน้าที่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งเมื่อได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ และมาตรา ๔๙ ให้ชัดเจนแล้วว่าสามารถกำหนดประเภทของใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวและประเภทใบอนุญาตเป็นมีัคคุเทศก์ได้แล้ว ดังนั้น หากต่อมามีการประกอบธุรกิจนำเที่ยวในประเภทที่ไม่ตรงกับใบอนุญาตที่ได้รับตามมาตรา ๑๕ ก็จะเป็นความผิดฐานประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ หรือกรณีที่ทำหน้าที่มีัคคุเทศก์ไม่ตรงกับใบอนุญาตที่ได้รับตามมาตรา ๔๙ ก็จะเป็นความผิดฐานทำหน้าที่เป็นมีัคคุเทศก์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นมีัคคุเทศก์ตามมาตรา ๔๙ กรณีจึงไม่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษตามมาตรา ๘๐ และมาตรา ๘๖ แต่อย่างใด

(๒) เพิ่มมาตรา ๘๐/๑ บทกำหนดโทษกรณีประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาตามมาตรา ๒๒/๒ (ร่างมาตรา ๓๙)

(๓) เพิ่มการแก้ไขมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๓ เพื่อเพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ (ร่างมาตรา ๔๐ และร่างมาตรา ๔๑)

(๔) แก้ไขบทกำหนดความรับผิดของผู้แทนนิติบุคคล ในมาตรา ๔๕ เพื่อให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ (ร่างมาตรา ๔๕)

๓.๘ บทเฉพาะกาล

(๑) เพิ่มบทบัญญัติให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมััคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (ร่างมาตรา ๔๖)

(๒) เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับให้กรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๗ สามารถปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการไปพลางก่อนได้ และกำหนดระยะเวลาเร่งรัดให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๔๗)

(๓) เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับบรรดาคำขอรับใบอนุญาต คำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว และคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นมีัคคุเทศก์ที่ได้ยื่นไว้แล้ว ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอโดยใช้กฎหมายในขณะที่มีการยื่นคำขอ (ร่างมาตรา ๔๘)

(๔) เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้ใช้ได้ต่อไปจนครบกำหนดสองปีนับจากวันชำระค่าธรรมเนียมครั้งสุดท้าย และกำหนดระยะเวลาให้มาขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวภายในสามสิบวันก่อนใบอนุญาตเดิมครบกำหนด (ร่างมาตรา ๔๙)

(๕) เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่มีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาอยู่แล้ว ให้สามารถประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขานั้นต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน และกำหนดให้มายื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๕๐)

(๖) เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับหลักประกันที่เป็นพันธบัตรรัฐบาลไทยหรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่ได้วางไว้แล้วให้สามารถใช้เป็นหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไป (ร่างมาตรา ๕๑)

(๗) เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์เดิมให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ (ร่างมาตรา ๕๒)

(๘) เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับผู้นำเที่ยวที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวได้ต่อไปโดยไม่ต้องมาขอขึ้นทะเบียนใหม่ (ร่างมาตรา ๕๓)

(๙) เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับมัคคุเทศก์ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวอยู่แล้ว ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวได้ต่อไป แต่จะต้องมาขึ้นทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๔)

(๑๐) แก้ไขบทเฉพาะกาลตามร่างมาตรา ๓๒ เดิมที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอ ให้มาเป็นบทเฉพาะกาลตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อรองรับบรรดากฎกระทรวงระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๕)

๓.๙ อัตราค่าธรรมเนียม

ได้เพิ่มการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาเพื่อให้ครบถ้วนยิ่งขึ้น และตัดค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวรายสองปีออกเพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีอายุสองปี โดยเพิ่มเป็นค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวแทน พร้อมทั้งได้เพิ่มค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาให้สอดคล้องกันด้วย นอกจากนี้ ได้ตัดค่าธรรมเนียมบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ตามร่างฯ ที่เสนอออก เนื่องจากได้ยกเลิกการมีบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์โดยให้ใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์แทนแล้ว

นอกจากนี้ ได้เพิ่มการแก้ไขมาตรา ๔๔ วรรคสอง (ร่างมาตรา ๒๑) มาตรา ๗๐ วรรคสอง (ร่างมาตรา ๓๖) และมาตรา ๗๓ (ร่างมาตรา ๓๗) ให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อให้ครบถ้วนยิ่งขึ้น รวมทั้งได้แก้ไขปรับปรุงถ้อยคำในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ และร่างพระราชบัญญัติฯ ให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อสังเกตของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ให้พิจารณาความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการรวบรวมกองทุนกำหนดกรอบการชดเชยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวภายใต้พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว เห็นว่า กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการพัฒนาการท่องเที่ยว การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวในชุมชน รวมถึงการดูแลรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และการส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ในท้องถิ่น และได้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินกองทุนไว้เป็นการเฉพาะ โดยให้จ่ายเป็นเงินอุดหนุนหรือเงินให้กู้ยืมแก่หน่วยงานของรัฐเพื่อนำไปใช้ดำเนินงานตามนโยบายหรือแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ เป็นค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือหรือสนับสนุนการท่องเที่ยว รวมทั้งเพื่อสนับสนุนการศึกษา การค้นคว้า การวิจัย การฝึกอบรม การประชุม ส่วนกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเงินทดรองจ่ายให้แก่นักท่องเที่ยวซึ่งได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวหรือตามที่ได้โฆษณาหรือรับรองไว้ วัตถุประสงค์ของกองทุนตามกฎหมายทั้งสองฉบับจึงเป็นคนละวัตถุประสงค์ รวมทั้งการใช้จ่ายเงิน และที่มาของเงินกองทุนทั้งสองประเภทก็มีความแตกต่างกัน จึงไม่อาจนำกองทุนภายใต้พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ มารวบรวมกันได้ ซึ่งผู้แทนกรมการท่องเที่ยวมีความเห็นสอดคล้องกันว่าไม่อาจรวบรวมกองทุนทั้งสองกองทุนเข้าด้วยกันได้

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยควบคุมการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและการเป็นมัคคุเทศก์ให้เป็นไปตามมาตรฐาน รวมทั้งปรับปรุงมาตรการในการคุ้มครองนักท่องเที่ยวให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าวจะมีส่วนช่วยในการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้เข้าสู่มาตรฐานสากล อันจะเป็นการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักในการนำรายได้เข้าสู่ประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีอัตราการแข่งขันสูง สมควรพัฒนาอุตสาหกรรมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ โดยควบคุมมาตรฐานและคุณภาพในการให้บริการ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล จึงสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เพื่อให้ครอบคลุมหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ครบถ้วนยิ่งขึ้น กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอายุและการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว กำหนดให้มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา แก้ไขหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจนำเที่ยวบางประการ เช่น แก้ไขเรื่องการวางหลักประกัน และแก้ไขรายละเอียดที่ต้องมีในเอกสารการโฆษณาชี้ชวนเกี่ยวกับรายการนำเที่ยว กำหนดรองรับให้ทายาทของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสามารถประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้ เพิ่มเหตุแห่งการพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวเพื่อให้ครอบคลุมทุกกรณี แก้ไขคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์และหลักเกณฑ์การต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ เพื่อให้ผู้ประกอบการอาชีพเป็นมัคคุเทศก์มีความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ได้อย่างแท้จริง รวมทั้งได้แก้ไขหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนและคุณสมบัติของผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว แก้ไขบทกำหนดโทษให้ครอบคลุมทุกกรณี ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนแก้ไขชื่อหน่วยงาน และตำแหน่งผู้บริหารเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ การแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๔ วรรคสอง มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ วรรคสอง มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓ (ร่างมาตรา ๓ ร่างมาตรา ๔ ร่างมาตรา ๕ ร่างมาตรา ๖ ร่างมาตรา ๒๑ ร่างมาตรา ๓๔ ร่างมาตรา ๓๖ และร่างมาตรา ๓๗)

๒.๒ แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

เพิ่มองค์ประกอบของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ โดยเพิ่มผู้แทนกระทรวงพาณิชย์และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง เพื่อให้ครอบคลุมหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ครบถ้วนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๖)

๒.๓ แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(๑) การขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๑๕ เพื่อกำหนดให้ชัดเจนว่าใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสามารถกำหนดเป็นประเภทได้ เพื่อให้สอดคล้องกับปัจจุบันที่มีการกำหนดประเภทของใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวไว้ในกฎกระทรวงเป็น ๔ ประเภท ได้แก่ ประเภทเฉพาะพื้นที่ ประเภทในประเทศ ประเภทนำเที่ยวจากต่างประเทศ และประเภททั่วไป โดยให้การกำหนดประเภทใบอนุญาต รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับและการออกใบอนุญาตเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๗)

(๒) กำหนดอายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

กำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว รวมทั้งยกเลิกมาตรา ๓๕ การชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวทุกสองปี เนื่องจากได้เปลี่ยนหลักการเป็นให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องมาขอต่ออายุใบอนุญาตทุกสองปี และต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตอยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๑๑ (เพิ่มมาตรา ๒๒/๑)) ตลอดจนแก้ไขบทบัญญัติอื่นเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนหลักการให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๘ ร่างมาตรา ๑๗ ร่างมาตรา ๑๘ ร่างมาตรา ๑๙ ร่างมาตรา ๒๓ ร่างมาตรา ๒๔ ร่างมาตรา ๒๗ และร่างมาตรา ๓๕)

(๓) กำหนดให้มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา

กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ประสงค์จะมีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาจากนายทะเบียน และกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขามีอายุและประเภทตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว โดยหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๑ (เพิ่มมาตรา ๒๒/๒)) ตลอดจนแก้ไขบทบัญญัติอื่นเพื่อให้สอดคล้องกัน (ร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๒)

(๔) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยวของทายาทกรณีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตาย

กำหนดให้ทายาทของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ตายนั้นสามารถประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ เพื่อให้ทายาทของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสามารถดำเนินธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้ รวมทั้งยังสามารถดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยวเดิมต่อไปได้ แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๑ (เพิ่มมาตรา ๒๒/๓))

(๕) กำหนดรายละเอียดในการโฆษณาหรือชี้ชวนเกี่ยวกับรายการนำเที่ยว

กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการทำประกันภัยของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวด้วย (ร่างมาตรา ๑๔)

(๖) กำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีมัคคุเทศก์เดินทางไปกับนักท่องเที่ยว และได้แก้ไข (๗) ของมาตรา ๒๖ เพื่อให้สอดคล้องกับที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีมัคคุเทศก์เดินทางไปกับนักท่องเที่ยวด้วย รวมทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ไม่จัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุจะต้องรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวเช่นเดียวกับผู้รับประกันภัย (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๖)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙ เพื่อให้ครอบคลุมถึงกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลงทุกกรณี (ร่างมาตรา ๒๐)

(๘) เพิ่มเหตุการณ์พักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

เพิ่มเหตุในการพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว โดยให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๓ (การแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว) มาตรา ๒๖ (การมีรายละเอียดในเอกสารโฆษณาหรือชี้ชวนเกี่ยวกับรายการนำเที่ยวตามที่กำหนด) และมาตรา ๓๔ (ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุให้แก่นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยวในระหว่างเดินทางท่องเที่ยว) (ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๔ มัคคุเทศก์

(๑) เพิ่มคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

กำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ต้องผ่านการทดสอบความรู้ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๒๖) และได้แก้ไขมาตรา ๕๑ เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ด้วย (ร่างมาตรา ๒๘)

(๒) การขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

กำหนดให้ชัดเจนว่า ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์สามารถกำหนดเป็นประเภทได้ เพื่อให้สอดคล้องกับทางปฏิบัติในปัจจุบันที่มีการกำหนดประเภทของใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์อยู่แล้ว โดยให้การกำหนดประเภทใบอนุญาต รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับและการออกใบอนุญาตเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๒๕)

(๓) แก้ไขหลักเกณฑ์การต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

กำหนดให้มัคคุเทศก์ที่มาขอต่ออายุใบอนุญาตต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางประกาศกำหนด เพื่อส่งเสริมให้ได้มัคคุเทศก์ที่มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างแท้จริง (ร่างมาตรา ๒๙)

(๔) ยกเลิกบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ โดยให้ใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์แทนบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ (ร่างมาตรา ๓๐) และได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๘ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๔๓)

๒.๕ ผู้นำเที่ยว

(๑) การขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว
กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะเป็นผู้นำเที่ยวต้องมาขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวทุกกรณีโดยไม่มีข้อยกเว้น (ร่างมาตรา ๓๑)

(๒) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว
เนื่องจากตามกฎหมายปัจจุบัน (มาตรา ๖๔ วรรคสอง) ได้กำหนดให้คุณสมบัติของผู้นำเที่ยวเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคล ซึ่งควรบัญญัติไว้ให้ชัดเจนในพระราชบัญญัติ จึงได้แก้ไขโดยนำคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวมาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๓๒ (เพิ่มมาตรา ๖๔/๑))

(๓) หน้าที่ของผู้นำเที่ยว
ได้แก้ไขมาตรา ๖๕ โดยตัดเรื่องหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวออกเนื่องจากได้มีการบัญญัติข้อความในลักษณะดังกล่าวไว้ในมาตรา ๓๓ วรรคสอง ในหมวด ๒ ธุรกิจนำเที่ยว แล้ว (ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๖ อำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

กำหนดให้นายทะเบียนสามารถมอบอำนาจเกี่ยวกับการสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินกิจการที่กำหนดเป็นครั้งคราวหรือประจำ ตามแบบ รายละเอียด และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ (ร่างมาตรา ๓๘)

๒.๗ บทกำหนดโทษ

(๑) เพิ่มบทกำหนดโทษกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ฯ ให้ครบถ้วนยิ่งขึ้น ดังนี้

๑) บทกำหนดโทษกรณีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่มีสถานที่ประกอบธุรกิจสาขาโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาตามมาตรา ๒๒/๒ (ร่างมาตรา ๓๙)

๒) บทกำหนดโทษกรณีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่เลิกประกอบกิจการแต่ไม่แจ้งและไม่ส่งคืนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๘ (ร่างมาตรา ๔๐)

๓) บทกำหนดโทษกรณีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๓๗ เกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยวก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลง (ร่างมาตรา ๔๑)

๔) บทกำหนดโทษกรณีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่จัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุ (ร่างมาตรา ๔๒)

(๒) แก้ไขบทกำหนดโทษในมาตรา ๔๐ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวตามมาตรา ๖๔ (ร่างมาตรา ๔๔)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดความรับผิดทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล เพื่อให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๒ /๒๕๕๕ (ร่างมาตรา ๔๕)

๒.๘ อัตราค่าธรรมเนียม

ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๔๖)

๒.๙ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดระยะเวลาเร่งรัดให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้กรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้สามารถปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ไปพลางก่อนได้ (ร่างมาตรา ๔๗)

(๒) กำหนดให้คำขอรับใบอนุญาต คำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว และคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ที่ได้ยื่นไว้แล้ว ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอดังกล่าวตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (ร่างมาตรา ๔๘)

(๓) กำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวใช้ได้ต่อไปจนครบกำหนดสองปีนับจากวันชำระค่าธรรมเนียมครั้งสุดท้าย และกำหนดระยะเวลาให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปมาขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวภายในสามสิบวันก่อนใบอนุญาตเดิมครบกำหนด และให้ถือว่าหลักประกันที่ได้วางไว้เดิมเป็นส่วนหนึ่งของหลักประกันที่ต้องวางตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนต้องเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต (ร่างมาตรา ๔๙)

(๔) กำหนดให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่มีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาอยู่แล้ว ให้สามารถประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขานั้นต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน และให้มายื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๕๐)

(๕) กำหนดให้หลักประกันที่เป็นพันธบัตรรัฐบาลไทยหรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่ได้วางไว้แล้วให้สามารถใช้เป็นหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไป (ร่างมาตรา ๕๑)

(๖) กำหนดให้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์เดิมใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ และเพื่อประโยชน์ในการต่ออายุใบอนุญาต ให้ถือว่าใบอนุญาตดังกล่าวเป็นใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้นำมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับในการขอต่ออายุใบอนุญาตด้วย (ร่างมาตรา ๕๒)

(๗) กำหนดให้ผู้นำเที่ยวที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวได้ต่อไปโดยไม่ต้องมาขอขึ้นทะเบียนใหม่ (ร่างมาตรา ๕๓)

(๘) กำหนดให้มัคคุเทศก์ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวอยู่แล้วให้สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวได้ต่อไป แต่จะต้องมาขึ้นทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๔)

(๙) กำหนดให้บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมััคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๕)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขชื่อหน่วยงานและตำแหน่งผู้บริหารให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกา
เปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔
มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๔ วรรคสอง มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ วรรคสอง มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔
และมาตรา ๗๕)

(๒) แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอายุ ประเภท และการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจ
นำเที่ยว รวมทั้งกำหนดให้มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง
มาตรา ๑๖ (๒) (ง) มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๓ วรรคสอง มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๕๐
(๒) (ค) และมาตรา ๗๐ (๔) เพิ่มมาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๒๒/๒ และมาตรา ๓๖ (๑/๑) และยกเลิก
มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๕ (๓) และมาตรา ๔๖ (๒))

(๔) แก้ไขหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจนำเที่ยวบางประการ ได้แก่ แก้ไขหลักเกณฑ์
การวางหลักประกัน แก้ไขรายละเอียดที่ต้องมีในเอกสารการโฆษณาชี้ชวนเกี่ยวกับรายการนำเที่ยว
แก้ไขบทบัญญัติที่ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจัดบริการโดยไม่เรียกเก็บค่าบริการหรือเรียกเก็บ
ค่าบริการในอัตราที่เห็นได้ว่าไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ให้ครอบคลุมทุกกรณี กำหนดหน้าที่ของ
ผู้ประกอบการนำเที่ยวในการจัดให้มีมัคคุเทศก์ รวมทั้งความรับผิดชอบในกรณีที่ไม่จัดให้มี
การประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๖ (๗) มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓
และมาตรา ๓๔ และเพิ่มมาตรา ๒๖ (๙))

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์กรณีและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตายและทายาทของผู้ประกอบ
ธุรกิจนำเที่ยวประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไป (เพิ่มมาตรา ๒๒/๓)

(๖) เพิ่มเหตุแห่งการพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๔๕ (๒))

(๗) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับประเภทใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้ชัดเจนขึ้น
แก้ไขคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ รวมทั้งหลักเกณฑ์การต่ออายุใบอนุญาต
เป็นมัคคุเทศก์ และยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙
วรรคสอง มาตรา ๕๐ (๑) มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๗)

(๘) แก้ไขหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว และกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวไว้ให้ชัดเจนในพระราชบัญญัติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ และเพิ่มมาตรา ๖๔/๑)

(๙) แก้ไขหลักเกณฑ์การมอบอำนาจของนายทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๖ วรรคสอง)

(๑๐) แก้ไขบทกำหนดโทษให้ครอบคลุมทุกกรณีและสอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ (เพิ่มมาตรา ๘๐/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๑ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๘ และมาตรา ๙๐)

(๑๑) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้แทนนิติบุคคล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๕)

(๑๒) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักในการนำรายได้เข้าสู่ประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีอัตราการแข่งขันสูง สมควรพัฒนาอุตสาหกรรมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ โดยควบคุมมาตรฐานและคุณภาพในการให้บริการ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล จึงสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เพื่อให้ครอบคลุมหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ครบถ้วนยิ่งขึ้น กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอายุและการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว กำหนดให้มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา แก้ไขหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจนำเที่ยวบางประการ เช่น แก้ไขเรื่องการวางหลักประกัน และแก้ไขรายละเอียดที่ต้องมีในเอกสารการโฆษณาชี้ชวน เกี่ยวกับรายการนำเที่ยว กำหนดรองรับให้ทายาทของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสามารถประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้ เพิ่มเหตุแห่งการพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวเพื่อให้ครอบคลุมทุกกรณี แก้ไขคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์และหลักเกณฑ์การต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ เพื่อให้ผู้ประกอบการอาชีพเป็นมัคคุเทศก์มีความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ได้อย่างแท้จริง รวมทั้งแก้ไขหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนและคุณสมบัติของผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว แก้ไขบทกำหนดโทษให้ครอบคลุมทุกกรณี และปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนแก้ไขชื่อหน่วยงาน และตำแหน่งผู้บริหารเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการท่องเที่ยว เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้บังคับการตำรวจท่องเที่ยว ผู้ว่าราชการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนเจ็ดคน เป็นกรรมการ ให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การกำหนดประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับและการออกใบอนุญาต การขอและการต่ออายุใบอนุญาต และการขอรับและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (ง) ของ (๒) ของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ง) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖ (๑) (๓) หรือ (๔) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และยังไม่พ้นกำหนดห้าปี นับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต้องวางหลักประกันเป็นเงินสดหรือหนังสือค้ำประกันของธนาคารต่อนายทะเบียนเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒/๒ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๒๒/๒ และมาตรา ๒๒/๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๒๒/๑ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน และให้นำความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับกับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒/๒ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ประสงค์จะมีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาจากนายทะเบียน ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาให้มีอายุและประเภทตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

การขอรับและการออกใบอนุญาต การขอและการต่ออายุใบอนุญาต การขอรับและการออกใบแทนใบอนุญาต และการแจ้งเลิกสาขา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒/๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตาย และทายาทของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวนั้นต่อไป ให้ทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือในกรณีที่มียายาทหลายคน ให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุตามมาตรา ๒๒/๑ แต่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตาย

ในระหว่างการประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง ทายาทของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ในกรณีที่ทายาทมิได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในกำหนดเวลาดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นสุดลง”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ในกรณีมีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาให้นำความตามวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๗) การจัดให้มีมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยว”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๙) ของมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๙) การจัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุ”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดบริการนำเที่ยวให้แก่ นักท่องเที่ยวโดยไม่เรียกเก็บค่าบริการหรือเรียกเก็บค่าบริการในอัตราที่เห็นได้ว่าเป็นเพียงพอกับ ค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติ ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดให้มีมัคคุเทศก์เดินทางไปกับ นักท่องเที่ยว หลักเกณฑ์การใช้มัคคุเทศก์ต่อจำนวนนักท่องเที่ยวต่อการนำเที่ยวให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในการจัดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปต่างประเทศ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว จัดให้มีผู้นำเที่ยวเดินทางไปกับนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องใช้ผู้นำเที่ยวที่ได้ขึ้นทะเบียน ตามพระราชบัญญัตินี้

ในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ถือว่าเป็นการกระทำในทางการที่จ้างของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๓๔ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุ ให้แก่นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยวในระหว่างเดินทางท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ไม่จัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุตามวรรคหนึ่ง ต้องรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ หรือผู้นำเที่ยวเช่นเดียวกับผู้รับประกันภัย”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติ ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๑/๑) ไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๒๒/๑”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๖ (๑/๑) (๒) หรือ (๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่ดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับ นักท่องเที่ยวก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลง โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา ที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๙ หลักประกันที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยววางไว้ตามมาตรา ๑๘ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตราบเท่าที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวยังไม่พ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลง ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจะขอรับคืนหลักประกันที่วางไว้พร้อมทั้งดอกผลได้ก็ต่อเมื่อได้ชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้เสร็จสิ้นแล้ว

ในกรณีที่นายทะเบียนได้แจ้งให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมาขอรับหลักประกันพร้อมทั้งดอกผลคืนแล้ว ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่มารับคืนภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้หลักประกันพร้อมทั้งดอกผลดังกล่าวตกเป็นของกองทุน”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้กรมแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มามีคำวินิจฉัย”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิก (๓) ของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิก (๒) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การกำหนดประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับและการออกใบอนุญาต การขอและการต่ออายุใบอนุญาต และการขอรับและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

(ข) มีสัญชาติไทย

(ค) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขามัคคุเทศก์ หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ หรือสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการกำหนด หรือได้รับวุฒิบัตรว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ตามหลักสูตรและสถานฝึกอบรมที่คณะกรรมการกำหนด

(ง) ผ่านการทดสอบความรู้ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของ (๒) ของมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ค) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖ (๑) (๓) หรือ (๔) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมมัคคุเทศก์และการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชนเป็นการเฉพาะ เมื่อคณะกรรมการได้ประกาศเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนใดตามมาตรา ๑๒ (๔) แล้ว รัฐมนตรีจะประกาศยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๕๐ (๑) (ก) (ค) หรือ (ง) สำหรับผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งจะให้บริการเฉพาะในเขตพื้นที่นั้น รวมตลอดทั้งยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้ด้วยก็ได้”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและอาจต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ได้ โดยผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางประกาศกำหนด”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ มาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย การรักษามารยาท ความประพฤติ และการตรวจสุขภาพของมัคคุเทศก์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง และต้องติดใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตลอดเวลาที่ทำหน้าที่มัคคุเทศก์ตามลักษณะที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้นำเที่ยวต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๖๔/๑ ผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว

(ข) มีสัญชาติไทย

(ค) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขามัคคุเทศก์ หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ หรือสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการกำหนด หรือสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าและได้รับวุฒิบัตรว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวตามหลักสูตรและสถานฝึกอบรมที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด

(ข) เคยถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวมาแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ผู้นำเที่ยวมีหน้าที่ในการนำเที่ยวและอำนวยความสะดวก รวมทั้งดำเนินการให้เป็นไปตามรายการนำเที่ยวตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๙ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘ เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งห้ามปฏิบัติหน้าที่หรือสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๖๗ ให้นายทะเบียนแจ้งให้กรมทราบ และให้กรมแจ้งเวียนชื่อบุคคลดังกล่าวให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) เงินที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจ่ายชดใช้คืนกองทุนและเงินที่นายทะเบียนหักจากหลักประกันส่งคืนกองทุนตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม และเงินเพิ่มตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นของกรมเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเพื่อเป็นรายได้ของแผ่นดิน”

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปี ให้กรมจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีแสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเสนอคณะกรรมการ

งบดุลนั้น กรมต้องจัดให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตดำเนินการสอบบัญชีและจัดทำรายงานการสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการ

มาตรา ๗๔ ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมคนหนึ่งซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองเป็นนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง เพื่อทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนในการควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ทั่วราชอาณาจักร และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๗๕ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ อธิบดีจะแต่งตั้งนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาโดยให้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดหนึ่งหรือหลายจังหวัดก็ได้”

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“นายทะเบียนจะมอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ใช้อำนาจตามวรรคหนึ่งก็ได้”

มาตรา ๓๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๘๐/๑ ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาตามมาตรา ๒๒/๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท”

มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๑ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๓ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๔๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๕ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท”

มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๘ มัคคุเทศก์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หรือไม่ติดใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐ ผู้ใดทำหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวโดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว ตามมาตรา ๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิด ของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงาน ของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย”

มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔๗ การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการ โดยตำแหน่งตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน

มาตรา ๔๘ คำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว คำขอรับใบอนุญาต เป็นมัคคุเทศก์ คำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว และคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ที่ได้ยื่นไว้ก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน ให้ถือว่าเป็นคำขอ ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

และให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ออกตามคำขอในวรรคหนึ่ง ให้มีอายุสองปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๔๙ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ยังมีผลอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนถึงวันครบกำหนดสองปีนับจากวันชำระค่าธรรมเนียมครั้งสุดท้าย

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ใบอนุญาตจะครบกำหนดตามวรรคหนึ่ง หากประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามสิบวันก่อนใบอนุญาตครบกำหนด และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้ถือว่าหลักประกันที่ได้วางไว้เดิมเป็นส่วนหนึ่งของหลักประกันที่ต้องวางตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามวรรคสอง ต้องเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา ๕๐ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ที่มีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขานั้นต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวได้รับแจ้งการอนุญาตจากนายทะเบียนตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวสาขาได้ต่อไป แต่จะต้องมาขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งดังกล่าว

มาตรา ๕๑ หลักประกันที่เป็นพันธบัตรรัฐบาลไทยหรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจ ที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวได้วางไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะถึงกำหนดต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๕๒ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ที่ยังมีผลอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นจะสิ้นอายุ

เพื่อประโยชน์ในการต่ออายุใบอนุญาต ให้ถือว่าใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เป็นใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้นำมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับในการขอต่ออายุใบอนุญาตด้วย

มาตรา ๕๓ ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นผู้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๔ มัคคุเทศก์ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวต่อไปให้มาขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่รับขึ้นทะเบียน

มาตรา ๕๕ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๒)	ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(๓)	ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(๔)	ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(๕)	ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๖)	ใบแทนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๗)	การต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ครั้งละ	๕,๐๐๐	บาท
(๘)	การต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา	ครั้งละ	๒,๐๐๐	บาท
(๙)	การต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ครั้งละ	๓,๐๐๐	บาท

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติจรรยาและมัตคเทศกั พ.ศ. ๒๕๕๑ กับร่างพระราชบัญญัติจรรยาและมัตคเทศกั (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

<p>พระราชบัญญัติจรรยาและมัตคเทศกั พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติจรรยาและมัตคเทศกั (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ จรรยาและมัตคเทศกั (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>..... ....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยจรรยาและมัตคเทศกั ....</p>	

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ ๑. “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ๒. “ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ๓. “ผู้อำนวยความสะดวก” หมายความว่า ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ๔. “กรมน” หมายความว่า กรมนการท่องเที่ยว ๕. “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการท่องเที่ยว</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....” มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “สำนักงาน” และ “ผู้อำนวยการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “กรมน” และ “อธิบดี” ระหว่างบทนิยามคำว่า “กองทูน” และ “นายทะเบียน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ “กรมน” หมายความว่า กรมนการท่องเที่ยว “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการท่องเที่ยว</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓</p>

<p>พระราชบัญญัติรื้อกิจการเกี่ยวและมณฑลเทศ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติรื้อกิจการเกี่ยวและมณฑลเทศ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่ง ผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ ฯลฯ</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ รื้อกิจการเกี่ยวและมณฑลเทศ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน ““พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดี แต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้”</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติรื้อกิจการเกี่ยวและมณฑลเทศ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการรื้อกิจการเกี่ยวและมณฑลเทศ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการเกี่ยวและกสิศา เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการเกี่ยว เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทน กระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวง แรงงาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้บังคับการตำรวจ หองเกี่ยว ผู้ว่าการการเกี่ยวเกี่ยวแห่งประเทศไทย ประธาน สภาอุตสาหกรรมเกี่ยวเกี่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ โดยดีคนหนึ่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวน เจ็ดคน เป็นกรรมการ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเกี่ยว และมณฑลเทศกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ”</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อ สำนักงานพัฒนาการเกี่ยว เกี่ยว เป็นกรมการเกี่ยวเกี่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓</p> <p>เพิ่มผู้แทนกระทรวงพาณิชย์และผู้แทน สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในองค์ประกอบ ของคณะกรรมการรื้อกิจการเกี่ยวเกี่ยวและมณฑลเทศ เพื่อให้ เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและกำกับดูแล รื้อกิจการเกี่ยวเกี่ยวและมณฑลเทศได้ครบถ้วนยิ่งขึ้น และแก้ไข ชื่อตำแหน่งผู้บริหารให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกา เปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการเกี่ยวเกี่ยว เป็นกรมการ เกี่ยวเกี่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓</p>
<p>มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการรื้อกิจการเกี่ยวเกี่ยว และมณฑลเทศคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวง การเกี่ยวเกี่ยวและกสิศา เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการ สำนักงานพัฒนาการเกี่ยวเกี่ยว เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้บังคับการตำรวจ หองเกี่ยว ผู้ว่าการการเกี่ยวเกี่ยวเกี่ยวประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมเกี่ยวเกี่ยวเกี่ยวประเทศไทย เป็นกรรมการ และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนเจ็ดคน เป็นกรรมการ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเกี่ยวเกี่ยวและมณฑลเทศกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ ฯลฯ</p>		

<p>พระราชบัญญัติรื้อกิจการป่าเทียวและมัตกุลเทศ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติรื้อกิจการป่าเทียวและมัตกุลเทศ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเทียวให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเทียวจากนายทะเบียน</p> <p>การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ฯลฯ</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติรื้อกิจการป่าเทียวและมัตกุลเทศ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“การกำหนดประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับและการออกใบอนุญาต การขอและการต่ออายุใบอนุญาต และการขอรับและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p>	<p>เพื่อกำหนดให้ชัดเจนว่า สามารถออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเทียวได้ รวมทั้งเพิ่มเรื่องการต่ออายุใบอนุญาต เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเทียวมีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต</p>
<p>มาตรา ๑๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเทียวซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาต้อง</p> <p>ฯลฯ</p> <p>(ง) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเทียวตามมาตรา ๔๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) หรือใบอนุญาตเป็นมัตกุลเทศตามมาตรา ๖๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเทียว</p> <p>ฯลฯ</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (ง) ของ (๒) ของ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(ง) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเทียวตามมาตรา ๔๖ (๑) (๒) หรือ (๔) หรือใบอนุญาตเป็นมัตกุลเทศตามมาตรา ๖๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเทียว”</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการยกเลิก (๒) ของ มาตรา ๔๖</p>
<p>ฯลฯ</p>	<p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติรื้อกิจการป่าเทียวและมัตกุลเทศ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต้องวางหลักประกันซึ่งได้แก่ เงินสด หนังสือค้ำประกันของธนาคาร พันธบัตรรัฐบาลไทยหรือ พันธบัตรรัฐบาลที่รัฐบาลไทยค้ำประกันต้นเงิน และดอกเบี้ยอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ต่อนายทะเบียนเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>“มาตรา ๑๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต้องวางหลักประกันเป็นเงินสดหรือหนังสือค้ำประกันของธนาคารต่อนายทะเบียนเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๒๒ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๒๑ หรือ มาตรา ๒๒/๒ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนึ่งในสี่ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน”</p>	<p>ตัดกรณีการวางหลักประกันเป็นพันธบัตรรัฐบาลไทยหรือพันธบัตรรัฐบาลที่ออก เพื่อให้ในการหักเงินจากหลักประกันเพื่อจ่ายคืนเข้ากองทุนมีความคล่องตัวมากขึ้น</p>
<p>มาตรา ๒๒ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๒๑ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนึ่งในสี่ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน</p> <p>ฯลฯ</p> <p>ฯลฯ</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๒๒/๒ และมาตรา ๒๒/๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>เพิ่มเหตุในการที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาให้สามารถอุทธรณ์ได้ เพื่อให้สอดคล้องกับกรณีที่ได้กำหนดเพิ่มเติมให้มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>“มาตรา ๒๒/๑ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน และให้ความไม่ในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับกับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวด้วยโดยอนุโลม มาตรา ๒๒/๒ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ประสงค์จะมีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวจากนายทะเบียน ใบอนุญัตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาให้มีอายุและประเภทตามใบอนุญัตประกอบธุรกิจนำเที่ยว การขอรับและการออกใบอนุญัต การขอและการต่ออายุใบอนุญัต การขอรับและการออกใบแทนใบอนุญัต และการแจ้งเลิกสาขา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๒๒/๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตาย และทายาทของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยววันต่อไป ให้ทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือในกรณีที่</p>	<p>เพื่อกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีอายุสองปี และกำหนดหลักเกณฑ์การต่ออายุใบอนุญาต เพื่อกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสามารถประกอบธุรกิจนำเที่ยววันต่อไปได้จนกว่าใบอนุญัตจะสิ้นอายุ เพื่อกำหนดให้การมีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาต้องได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาด้วย โดยให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา มีอายุและประเภทใบอนุญัตตามใบอนุญัตหลัก เพื่อกำหนดให้การมีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสามารถประกอบธุรกิจนำเที่ยว</p>

<p>พระราชบัญญัติรื้อกิจการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติรื้อกิจการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๓ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว</p> <p>มาตรา ๒๖ ในการโฆษณาหรือชี้ชวนเกี่ยวกับรายการนำเที่ยว ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดทำเป็นเอกสารซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้</p> <p>ฯลฯ</p> <p>ฯลฯ</p>	<p>มีหลายทหลายคน ให้หลายทด้วยก็มันมันตกลงตั้งหลายท คนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ ตามมาตรา ๒๒/๑ แต่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวด้วย</p> <p>ในระหว่างการประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง ทายาทของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวในกรณีที่ยายาทมิได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าววรรคหนึ่ง ให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นสุดลง”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติรื้อกิจการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“ในการนี้มีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาให้ในความตามวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p>	<p>เพื่อให้ในกรณีที่มีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวนั้นต้องติดใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขานั้นด้วย เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๗) จำนวนมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวในกรณีที่จัดให้มีมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยว</p> <p>ฯลฯ</p> <p>ฯลฯ</p> <p>มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดบริการนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากต่างประเทศโดยไม่ได้รับค่าบริการหรือรับค่าบริการในอัตราที่เห็นได้ว่าไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์คณะกรรมการประกาศกำหนด</p>	<p>“(๗) การจัดให้มีมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยว”</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๙) ของมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“(๙) การจัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุ”</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดบริการนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวโดยไม่มีเรียกเก็บค่าบริการหรือเรียกเก็บค่าบริการในอัตราที่เห็นได้ว่าไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์คณะกรรมการประกาศกำหนด”</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับที่ได้แก้ไขในมาตรา ๓๓ ที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีมัคคุเทศก์เดินทางไปกับนักท่องเที่ยวด้วย</p> <p>เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุไว้ในการโฆษณาหรือชี้ชวนเกี่ยวกับรายการนำเที่ยวด้วย</p> <p>แก้ไขเพื่อให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น โดยไม่กำหนดเฉพาะนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากต่างประเทศเท่านั้น</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๓๓ ในการจัดให้มีมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวเดินทางไปกับนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องใช้มัคคุเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวซึ่งได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี</p> <p>ในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำในทางการที่จ้างของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว</p> <p>มาตรา ๓๔ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีการประกันอุบัติเหตุให้แก่พนักงานท่องเที่ยว มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวในระหว่างเดินทางท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๓๕ ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวทุกสองปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>“มาตรา ๓๓ ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดให้มีมัคคุเทศก์เดินทางไปกับนักท่องเที่ยว หลักเกณฑ์การใช้มัคคุเทศก์ต่อจำนวนนักท่องเที่ยวต่อภารงานเที่ยวให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>ในการจัดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปต่างประเทศ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดให้มีผู้นำเที่ยวเดินทางไปกับนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องให้ผู้นำเที่ยวที่ได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ถือว่าเป็นการกระทำในทางการที่จ้างของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว</p> <p>มาตรา ๓๔ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุให้แก่พนักงานท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยวในระหว่างเดินทางท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ไม่จัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุตามวรรคหนึ่ง ต้องรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ หรือผู้นำเที่ยวเช่นเดียวกับผู้รับประกันภัย”</p> <p>มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กำหนดบังคับให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีมัคคุเทศก์เดินทางไปกับนักท่องเที่ยวด้วย ส่วนจะต้องใช้มัคคุเทศก์จำนวนเท่าใดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ประกาศกำหนด</p> <p>แก้ไขถ้อยคำให้ชัดเจนว่าเป็นการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุ ส่วนวรรคสองเพิ่มขึ้นใหม่เพื่อกำหนดความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่มิใช่การประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุ</p> <p>เนื่องจากเปลี่ยนแปลงการกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่มีอายุ เป็นให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีอายุสองปี จึงได้ตัด</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้ที่ไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือน และถ้าพ้นสามเดือนแล้วยังมีได้ชำระ ให้นำโทษเงินสิ่งพักใช้ใบอนุญาตดังกล่าวจนกว่าจะชำระค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่ม ซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันสั่งพักใช้ใบอนุญาต เมื่อพ้นกำหนดหกเดือนแล้ว ถ้าผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวยังมิได้ชำระค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มตามวรรคสอง ให้นำโทษเงินสิ่งพักใช้ใบอนุญาต</p> <p>มาตรา ๓๖ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลง เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว (๑) ตายหรือสิ้นสุทธภาพเป็นนิติบุคคล (๒) เลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๓๕ หรือ (๓) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๕๖</p>	<p>มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ “(๑/๑) ไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๒๒/๑”</p> <p>มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เรื่องการทำหนดให้ชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวทุกสองปีออก</p> <p>กำหนดให้การไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๒๒/๑ เป็นเหตุให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีอายุสองปี</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือ (๓) ให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวมีหน้าที่ดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยวต่อไปเท่าที่เป็น ซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลง</p>	<p>“มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๖ (๑/๑) (๒) หรือ (๓) ให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวมีหน้าที่ดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยวก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลง โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p>	<p>กำหนดให้ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลง เพราะผู้ประกอบการนำเที่ยวไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวยังคงต้องรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยวที่ยังคงมีข้อผูกพันอยู่ก่อนที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลง และได้แก้ไขให้ยึดหยุ่นยิ่งขึ้นโดยไม่กำหนดจำกัดระยะเวลารับผิดชอบเพียงหกเดือน แต่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงแทน</p>
<p>มาตรา ๓๘ หลักประกันที่ผู้ประกอบการนำเที่ยววางไว้ตามมาตรา ๓๘ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตราบเท่าที่ผู้ประกอบการนำเที่ยวยังมีได้เลิกประกอบกิจการ แต่ยังไม่พ้นจากความสามารถตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในกรณีเลิกประกอบกิจการ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะขอรับคืนหลักประกันที่วางไว้พร้อมทั้งดอกเบี้ยเมื่อได้เลิกในใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๓๘ และชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้เสร็จสิ้นแล้ว แต่ถ้านั้นที่เหลือมีจำนวนน้อยกว่าหลักประกันที่วางไว้ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ลดหลักประกันที่เหลือเท่ากับหนี้ที่ขังรับผิดชอบได้</p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๘ หลักประกันที่ผู้ประกอบการนำเที่ยววางไว้ตามมาตรา ๓๘ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตราบเท่าที่ผู้ประกอบการนำเที่ยวยังมีพ้นจากความสามารถตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะขอรับคืนหลักประกันที่วางไว้พร้อมทั้งดอกเบี้ยเมื่อได้ชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้เสร็จสิ้นแล้ว</p> <p>ในกรณีที่นายทะเบียนได้แจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมาขอรับหลักประกันพร้อมทั้งดอกเบี้ยแล้ว ถ้าผู้ประกอบการนำเที่ยวไม่มารับคืนภายในสองปีนับแต่</p>	<p>เพื่อให้ชัดเจนและครอบคลุมยิ่งขึ้น</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในกรณีที่นายทะเบียนแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมาขอรับหลักประกันคืนแล้ว แต่ผู้ประกอบการไม่มารับหลักประกันคืนภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้หลักประกันดังกล่าวตกเป็นของกองทุน</p>	<p>วันที่ได้รับแจ้ง ให้หลักประกันพร้อมทั้งดอกเบี้ยตกเป็นของกองทุน”</p>	
<p>มาตรา ๔๔ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้ “๓๑</p>	<p>มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “ให้กรมแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิคำวินิจฉัย”</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓</p>
<p>มาตรา ๔๕ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้เมื่อเกิดเหตุอันน่าเป็นห่วงว่าผู้ประกอบการจะกระทำความผิด “๓๑</p>	<p>มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(๒) ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๕”</p>	<p>เพิ่มขึ้น เพิ่มเหตุในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตเพื่อให้ครบถ้วน</p>
<p>มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓</p>	<p>มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิก (๓) ของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการยกเลิกมาตรา ๓๕</p>
<p>(๓) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวและเงินเพิ่มจนพ้นกำหนดสามเดือนนับแต่วันที่กำหนดให้ชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง “๓๑</p>	<p>“๓๑</p>	<p>“๓๑</p>

<p>พระราชบัญญัติรื้อกิจการเกี่ยวและมณฑลเทศาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติรื้อกิจการเกี่ยวและมณฑลเทศาภิบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๕๖ ให้นำบทบัญญัติที่มีอำนาจบังคับใช้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว ฯลฯ ฯลฯ (๒) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว และเงินเพิ่มจนพ้นกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ถูกสั่ง พักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวตามมาตรา ๓๕ วรรคสาม ฯลฯ ฯลฯ</p>	<p>มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิก (๒) ของมาตรา ๕๖ แห่ง พระราชบัญญัติรื้อกิจการเกี่ยวและมณฑลเทศาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติรื้อกิจการเกี่ยวและมณฑลเทศาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “การกำหนดประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์ และวิธีการในการขอรับและการออกใบอนุญาต การขอ และค่าธรรมเนียมใบอนุญาต และการขอรับและการออก ใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติรื้อกิจการเกี่ยวและมณฑลเทศาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ (ก) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวัน ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมณฑลเทศาภิบาล (ข) มีสัญชาติไทย</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการยกเลิกมาตรา ๓๕</p> <p>เพื่อกำหนดให้ชัดเจนว่า สามารถออกกฎกระทรวง กำหนดประเภทใบอนุญาตเป็นมณฑลเทศาภิบาลได้</p>
<p>มาตรา ๕๘ ผู้ใดประสงค์จะเป็นมณฑลเทศาภิบาลให้ยื่น คำขอรับใบอนุญาตเป็นมณฑลเทศาภิบาลนายทะเบียน การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่อ อายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>มาตรา ๕๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมณฑลเทศาภิบาลต้อง (๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ (ก) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวัน ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมณฑลเทศาภิบาล (ข) มีสัญชาติไทย</p>		

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(ค) สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ หรือสำเร็จการศึกษาในระดับอนุปริญญา ในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการกำหนด หรือได้รับวุฒิปริญญาตรีหรือปริญญาโทว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชา มัคคุเทศก์ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(ข) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์หรือใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว</p> <p>(ค) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๕๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์</p> <p>ฯลฯ</p>	<p>(ค) สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ หรือสำเร็จการศึกษาในระดับอนุปริญญา ในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการกำหนด หรือได้รับวุฒิปริญญาตรีว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชา มัคคุเทศก์ตามหลักสูตร และสถานฝึกอบรมที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(ง) ผ่านการทดสอบความรู้ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางประกาศกำหนด”</p> <p>มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของ (๒) ของมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(ค) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๕๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์”</p>	<p>เพิ่มการกำหนดให้คณะกรรมการกำหนดสถานฝึกอบรมที่สามารถจัดการฝึกอบรมได้</p> <p>เพิ่มคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์โดยกำหนดให้ต้องผ่านการทดสอบความรู้ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ด้วย เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์อย่างแท้จริง</p> <p>เพิ่มคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์โดยกำหนดให้ต้องผ่านการทดสอบความรู้ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ด้วย เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์อย่างแท้จริง</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับการยกเลิก (๒) ของมาตรา ๕๖</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชนเป็นการเฉพาะ เมื่อคณะกรรมการได้ประกาศเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนในตามมาตรา ๑๒ (๕) แล้ว รัฐมนตรีจะประกาศยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๕๐ (๑) (ก) หรือ (ค) สำหรับผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งจะให้บริการเฉพาะในเขตพื้นที่นั้น รวมตลอดทั้งยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ได้ด้วยก็ได้</p> <p>ในกรณีที่มีมัคคุเทศก์ตามวรรคหนึ่งทำหน้าที่มัคคุเทศก์ในเขตพื้นที่ตามมาตรา ๑๒ (๕) ห้ามมิให้มัคคุเทศก์อื่นเข้าไปทำหน้าที่มัคคุเทศก์ในเขตพื้นที่นั้น</p> <p>มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาต และอาจต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับกับการต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาตและอาจต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ได้ โดยผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางประกาศกำหนด”</p>	<p>เนื่องจากได้เพิ่มคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ใน (ง) เพิ่มขึ้น จึงได้แก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกันด้วย</p> <p>กำหนดให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์ด้วยเพื่อให้ผู้ประกอบการเป็นมัคคุเทศก์มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่อย่างแท้จริง</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๕๗ มาตราฐานในการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย การรักษามารยาท ความประพฤติ และการตรวจสุขภาพของมัคคุเทศก์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง และต้องติดบัตรประจำตัวตลอดเวลาที่ทำหน้าที่มัคคุเทศก์</p> <p>แบบบัตร การขอมิบัตร การออกบัตร และลักษณะการติดบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๗ มาตราฐานในการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย การรักษามารยาท ความประพฤติ และการตรวจสุขภาพของมัคคุเทศก์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง และต้องติดใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตลอดเวลาที่ทำหน้าที่มัคคุเทศก์ตามลักษณะที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”</p>	<p>ยกเลิกการมีบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ โดยให้ใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์แทน</p>
<p>มาตรา ๖๔ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้นำเที่ยว ต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวไว้กับสำนักงานหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งให้กำหนดคุณสมบัติของผู้นำเที่ยวไว้ด้วย</p>	<p>มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๔ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้นำเที่ยว ต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p>	<p>เพื่อกำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะเป็นผู้นำเที่ยวทุกคนต้องมาขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวไว้กับกรมการท่องเที่ยว โดยไม่มีข้อกเว้น</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์และมีคุณสมบัติตามวรรคสอง ให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวได้โดยไม่ต้องขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง แต่ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบเพื่อประโยชน์ด้านข้อมูลของสำนักงาน</p>	<p>มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ “มาตรา ๒๘/๑ ผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวต้อง (๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ (ก) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว (ข) มีสัญชาติไทย (ค) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาที่มีคุณวุฒิหรือสาขาการศึกษาที่เกี่ยวข้องที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการกำหนด หรือสำเร็จการศึกษามากกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และได้รับใบอนุญาตว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวตามหลักสูตรและสถานฝึกอบรมที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>เพื่อกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวให้ชัดเจนไว้ในพระราชบัญญัติ</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๖๕ ในการจัดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปต่างประเทศ ถ้าผู้ประกอบการนำเที่ยวจัดให้ผู้ที่เดินทางไปต่างประเทศ ผู้นำเที่ยวนั้นต้องเป็นผู้ซึ่งได้ขั้ทะเบียนไว้กับสำนักงานกรมตรา ๖๕</p> <p>นอกจากนี้ในการนำเที่ยวและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ ผู้นำเที่ยวมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามรายการนำเที่ยวตามมาตรา ๖๒ หรือมาตรา ๖๗ แล้วแต่กรณีด้วย</p>	<p>(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(ข) เคยถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นผู้ นำเที่ยวมาแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับตั้งวันยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ นำเที่ยว”</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๕ ผู้นำเที่ยวมีหน้าที่ในการนำเที่ยวและอำนวยความสะดวก รวมทั้งดำเนินการให้เป็นไปตามรายการนำเที่ยวตามมาตรา ๖๒ หรือมาตรา ๖๗ แล้วแต่กรณี”</p> <p>มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>ตัดความในวรรคหนึ่งออก เนื่องจากมีการบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓ วรรคสอง แล้ว</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๖๘ เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งห้ามปฏิบัติหน้าที่หรือสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๖๗ ให้นำายทะเบียนแจ้งให้สำนักงานทราบ และให้สำนักงานแจ้งเวียนชื่อบุคคลดังกล่าวให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๗๐ กองทุนประกอบตัวเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) เงินที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจ่ายخذใช้คืนกองทุนและเงินที่นายทะเบียนหักจากหลักประกันส่งคืนกองทุนตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม และเงินเพิ่มตามมาตรา ๓๕ วรรคสองและมาตรา ๔๒ วรรคสอง</p> <p>๑)๓๑ ๑)๓๑</p> <p>เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นของสำนักงานเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเพื่อเป็นรายได้ของแผ่นดิน</p>	<p>“มาตรา ๖๘ เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งห้ามปฏิบัติหน้าที่หรือสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๖๗ ให้นำายทะเบียนแจ้งให้กรมทราบ และให้กรมแจ้งเวียนชื่อบุคคลดังกล่าวให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด”</p> <p>มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๔) เงินที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจ่ายخذใช้คืนกองทุนและเงินที่นายทะเบียนหักจากหลักประกันส่งคืนกองทุนตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม และเงินเพิ่มตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง”</p> <p>มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นของกรมเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเพื่อเป็นรายได้ของแผ่นดิน”</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับการยกเลิกมาตรา ๓๕</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๗๓ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปี ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีแสดงการใช้ จ่ายเงินกองทุนเสมอคณะกรรมการ งบดุลนั้น สำนักงานต้องจัดให้ผู้สอบบัญชี รับอนุญาตดำเนินการสอบบัญชีและจัดทำรายงาน การสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๗๔ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งข้าราชการ ในสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวคนหนึ่งซึ่งมีตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองเป็นนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว และมีคฤหาศกกลาง เพื่อทำหน้าที่เป็นนายทะเบียน ในการควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมีคฤหาศกทั่วราชอาณาจักร และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๗๕ เพื่อให้ประโยชน์ในการอำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ ผู้อำนวยการจะแต่งตั้ง นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมีคฤหาศกสาขาขึ้น เพื่อรับผิดชอบดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ในเขต จังหวัดหนึ่งหรือหลายจังหวัดเป็นประจำหรือชั่วคราวก็ได้</p>	<p>มาตรา ๗๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗๓ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่ วันสิ้นปี ให้กรมจัดทำงบดุล งบการเงินและบัญชีแสดงการใช้จ่าย เงินกองทุนเสมอคณะกรรมการ งบดุลนั้น กรมต้องจัดให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ดำเนินการสอบบัญชีและจัดทำรายงานการสอบบัญชี เสนอคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๗๔ ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรม คนหนึ่งซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองเป็นนายทะเบียน ธุรกิจนำเที่ยวและมีคฤหาศกกลาง เพื่อทำหน้าที่ เป็นนายทะเบียนในการควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมีคฤหาศก ทั่วราชอาณาจักร และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๗๕ เพื่อให้ประโยชน์ในการอำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ อธิบดีจะแต่งตั้ง นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมีคฤหาศกสาขาโดยให้มี อำนาจหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ในเขตจังหวัดหนึ่งหรือหลายจังหวัดก็ได้”</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๗๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้นายทะเบียน มีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>ฯลฯ</p> <p>อำนาจตาม (๑) และ (๓) นายทะเบียนจะมอบหมาย เป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ</p> <p>ฯลฯ</p> <p>มาตรา ๘๑ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p>	<p>มาตรา ๗๖ ให้อยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“นายทะเบียนจะมอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงาน เจ้าหน้าที่เป็นผู้ใช้อำนาจวรรคหนึ่งก็ได้”</p> <p>มาตรา ๓๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“มาตรา ๘๐/๑ ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยว โดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาตาม มาตรา ๒๒/๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท”</p> <p>มาตรา ๘๐ ให้อยกเลิกความในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๘๑ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”</p>	<p>กำหนดให้นายทะเบียนสามารถมอบอำนาจ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ใช้อำนาจแทนได้ทุกกรณี</p> <p>เพิ่มบทกำหนดโทษกรณีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา</p> <p>เพิ่มบทกำหนดโทษกรณีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่แจ้งเลิกการประกอบกิจการและไม่ส่งคืนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวเพื่อให้ครบถ้วนยิ่งขึ้น</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๘๓ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๘๕ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท</p>	<p>มาตรา ๘๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๘๓ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท”</p> <p>มาตรา ๘๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๘๕ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท”</p> <p>มาตรา ๘๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๘๘ มัคคุเทศก์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดหรือไม่ได้ติดใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ตามมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”</p>	<p>เพื่อบทกำหนดโทษกรณีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่กำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยวก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลง</p> <p>เพื่อบทกำหนดโทษกรณีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่จัดทำใบการรับประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุ ให้แก่นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ หรือผู้นำเที่ยว</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗ ซึ่งได้ยกเลิกการมีบัตรประจำตัวมัคคุเทศก์ โดยให้ใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์แทน</p>

<p>พระราชบัญญัติรึจนาทเยวและมคฺเทศก พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติรึจนาทเยวและมคฺเทศก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๙๐ ผู้ใดทำหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวโดยไม่ได้ ชั้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๙๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติรึจนาทเยวและมคฺเทศก พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๙๐ ผู้ใดทำหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวโดยไม่ได้ ชั้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวตามมาตรา ๖๔ ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๙๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติรึจนาทเยวและมคฺเทศก พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๙๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิด เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงาน ของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับ ความผิดนั้น ๆ ด้วย”</p> <p>มาตรา ๙๖ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียม ท้ายพระราชบัญญัติรึจนาทเยวและมคฺเทศก พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติฉบับแทน</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๔ ให้เหลือเพียงวรรคเดียว</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อแก้ไขบทกำหนดความรับผิดชอบของ ผู้แทนนิติบุคคลให้สอดคล้องกับคําวินิจฉัยของศาล รัฐธรรมนูญ</p> <p>แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ</p>

<p>พระราชบัญญัติรณานำเที่ยวและมัณฑุเทศกั พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติรณานำเที่ยวและมัณฑุเทศกั (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>มาตรา ๕๗ การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติรณานำเที่ยว และมัณฑุเทศกั พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้ ให้ตั้งเป็นการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ในระหว่างที่ยังไม่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติรณานำเที่ยวและมัณฑุเทศกั พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน</p> <p>มาตรา ๕๘ คำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ นำเที่ยว คำขอรับใบอนุญาตเป็นมัณฑุเทศกั คำขอขึ้นทะเบียน เป็นผู้รณานำเที่ยว และคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัณฑุเทศกั ที่ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังคงอยู่ใน ระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน ให้ถือว่าเป็นคำขอ ตามพระราชบัญญัติรณานำเที่ยวและมัณฑุเทศกั พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียน พิจารณาคำเป็น การตามพระราชบัญญัติรณานำเที่ยว และมัณฑุเทศกั พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ</p> <p>ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ออกตามคำขอ ในวรรคหนึ่ง ให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ประกอบธุรกิจนำเที่ยว</p>	<p>เพื่อรองรับให้การรณานำเที่ยว และมัณฑุเทศกั โดยตำแหน่งสามารถปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการฯ ได้ในระหว่างที่ยังไม่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งกำหนดระยะเวลาเร่งรัด ในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้แต่งตั้ง ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ</p> <p>เพื่อรองรับบรรดาคำขอรับใบอนุญาต คำขอ ขึ้นทะเบียน และคำขอต่ออายุใบอนุญาตที่ที่ยื่นไว้แล้ว ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียน พิจารณาคำขอโดยที่กฎหมายในขณะที่มีกรณานำเที่ยว</p>

พระราชบัญญัติจรรยาเยี่ยวและมคฺเทศก พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติจรรยาเยี่ยวและมคฺเทศก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เทศผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๕๙ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจจรรยาเยี่ยวที่ยังมีผลอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงใช้ต่อไปจนถึงวันครบกำหนดสองปีนับจากวันชำระค่าธรรมเนียมครั้งสุดท้าย</p> <p>ผู้ประกอบธุรกิจจรรยาเยี่ยวที่ใบอนุญาตจะครบกำหนดตามวรรคหนึ่ง หากประสงค์จะประกอบธุรกิจจรรยาเยี่ยวต่อไปให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจจรรยาเยี่ยวตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจรรยาเยี่ยวและมคฺเทศก พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในสามสิบวันก่อนใบอนุญาตครบกำหนด และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบธุรกิจจรรยาเยี่ยวต่อไปตั้งแต่วันที่จรรยาเยี่ยวจะได้รับการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้ถือว่าหลักประกันที่ต่างไว้ได้เดิมเป็นส่วนหนึ่งของหลักประกันที่ตองวางตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้ประกอบธุรกิจจรรยาเยี่ยวซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามวรรคสอง ต้องเลิกการประกอบธุรกิจจรรยาเยี่ยวในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่อนุญาต</p>	<p>เพื่อรองรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจจรรยาเยี่ยวให้ใช้ได้ต่อไปจนครบกำหนดสองปีนับจากวันชำระค่าธรรมเนียมครั้งสุดท้าย และกำหนดระยะเวลาให้มาขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจจรรยาเยี่ยวในสามสิบวันก่อนใบอนุญาตเต็มครบกำหนด</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>มาตรา ๕๐ ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติ นี้ มีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขานั้นต่อไปได้จนกว่าจะได้รับการไม่อนุญาติจากนายทะเบียนตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้รับการอนุญาติจากนายทะเบียนตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาได้ต่อไป แต่จะต้องมาขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขานั้นต่อจากพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๕๑ หลักประกันที่เป็นพันธบัตรรัฐบาลไทย หรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้วางไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะถึงกำหนดอายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว</p> <p>มาตรา ๕๒ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ที่ยังมีผลอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญัตินั้นจะสิ้นอายุ</p>	<p>เพื่อรองรับให้ผู้ใช้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่มีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาอยู่แล้ว ให้สามารถประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขานั้นต่อไปได้จนกว่าจะได้รับการไม่อนุญาติจากนายทะเบียน และกำหนดระยะเวลาให้มายื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว</p> <p>เพื่อรองรับหลักประกันที่เป็นพันธบัตรรัฐบาลไทย หรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่วางไว้แล้ว ให้สามารถใช้เป็นหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไป</p> <p>เพื่อรองรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์เดิมให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ และให้สามารถต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ได้</p>

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>เพื่อประโยชน์ในการต่ออายุใบอนุญาต ในที่ถือว่าใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับในการขอต่ออายุใบอนุญาตด้วย</p>	<p>เพื่อรองรับผู้นำเที่ยวที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
	<p>มาตรา ๕๓ ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นผู้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพื่อรองรับมัคคุเทศก์ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวต่อไป ให้มาขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตั้งแต่วันที่รับแจ้งการไม่รับขึ้นทะเบียน</p>
	<p>มาตรา ๕๔ มัคคุเทศก์ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยว อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวต่อไป ให้มาขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตั้งแต่วันที่รับแจ้งการไม่รับขึ้นทะเบียน</p>	<p>เพื่อรองรับมัคคุเทศก์ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวอยู่แล้วให้สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวได้ต่อไป แต่จะต้องมาขึ้นทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

พระราชบัญญัติสุจริตกิจนำเที่ยวและหมักสุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติสุจริตกิจนำเที่ยวและหมักสุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๕๕ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติสุจริตกิจนำเที่ยวและหมักสุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติสุจริตกิจนำเที่ยวและหมักสุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติสุจริตกิจนำเที่ยวและหมักสุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๕๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	เพื่อรองรับบรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป

<p>พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>อัตราค่าธรรมเนียม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>อัตราค่าธรรมเนียม</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๑) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท</p> <p>(๒) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท</p> <p>(๓) ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(๔) ใบแทนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p> <p>(๕) ค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจนำเที่ยวรายสองปี ครั้งละ ๑,๕๐๐ บาท</p> <p>(๖) การต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ครั้งละ ๑,๕๐๐ บาท</p>	<p>(๑) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท</p> <p>(๒) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท</p> <p>(๓) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท</p> <p>(๔) ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท</p> <p>(๕) ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(๖) ใบแทนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(๗) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท</p> <p>(๘) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา ครั้งละ ๒,๐๐๐ บาท</p> <p>(๙) การต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ครั้งละ ๓,๐๐๐ บาท</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพ เศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>